

MORINELPLEVIER in N.O.-polder (1961)

Foto J. F. Sollie

Dit jaar geen morinelleneieren in de N.O.-polder

Door J. F. Sollie.

Dit jaar zijn er geen broedgevallen van de *morinelplevier* in de Noordoostpolder vastgesteld. Ontzettend jammer natuurlijk, want na de beide spectaculaire gevallen van verleden jaar, waardoor de *morinelplevier* op de Nederlandse broedvogellijst kon worden geplaatst, zou het leuk zijn geweest als er ook dit jaar nesten zouden zijn gevonden. Vele Nederlandse (en ook buitenlandse) vogelkenners zijn begrijpelijkerwijs geneigd de gevallen van verleden jaar als „toevalligheidjes” te beschouwen. Nieuwe broedgevallen in dit jaar zouden al die liefhebbers de overtuiging hebben gegeven dat die enkele „vogelaars” in de Noordoostpolder wel eens gelijk konden hebben. Die zijn er namelijk heel diep in hun hart van overtuigd, dat er elk jaar wel enkele jonge *morinelpleviertjes* in de Noordoostpolder (en de laatste jaren ook al wel in Oostelijk Flevoland) worden geboren. Maar ze hebben er geen bewijzen voor. Behalve dan die beide nesten van verleden jaar.

Natuurlijk hebben we dit jaar onze uiterste best gedaan nesten te ontdekken. Heel wat boeren hebben ons hun medewerking gegeven, maar helaas is het niet gelukt. We hadden het weer ook wel een tikkeltje tegen. Waarschijnlijk door de kou was de doortrek van *morinellen* dit voorjaar in de Noordoostpolder laat. Een landbouwer in het noorden van de polder belde ons op 15 mei op. Toen liepen er een veertigtal *morinelplevieren* op zijn nog kale bietenland. Hij vertelde dat hij jaren heeft gekend dat er omstreeks 200 liepen. Altijd in het begin van mei.

Op 18 mei liepen er van die veertig nog negen en die „speelden” met elkaar, een spel dat wel wat op balts leek. Ondanks de moeite die de boer en zijn zoons hebben gedaan, zijn er op dat land echter geen nesten gevonden.

Op 20 mei zagen we ten noordwesten van Emmeloord, ongeveer op de plaats waar verleden jaar een der beide broedgevallen werd geconstateerd, verscheidene „solitaire” *morinelplevieren*. Het leken ons wijfjes toe en we namen al aan dat er hier en daar mannetjes zaten te broeden. Helaas echter is ook daar geen enkel nest gevonden.

Nu is het niet gemakkelijk om het nest van een *morinelplevier* te ontdekken. Het weinig schuwe vogeltje blijft rustig zitten al loopt men er op een meter afstand langs. Het „drukt” zich en door zijn kleur valt het dan zelfs op een kale bodem niet op. Hoewel we die van verleden jaar precies wisten te zitten, moesten we altijd goed kijken wilden we ze zien. Pas als we ze op enkele meters genaderd waren ontdekten we ze. Je hangt derhalve voor het ontdekken van nieuwe nesten helemaal af van de boeren en hun knechts, die ze toevallig bij de werkzaamheden op het land moeten vinden. Je moet dan het geluk hebben dat zo'n nest wordt gevonden door iemand die er een beetje plezier in heeft en de moeite wil nemen het nest in bescherming te nemen en even een telefoontje te geven. Dat er veel meer van zulk soort mensen zijn onder de plattelanders dan wel eens gedacht wordt, is ons dit voorjaar gebleken. Enkele tientallen keren zijn we bij nesten geroepen, die voor legfels van de *morinelplevier* werden aangezien. Het bleken in alle gevallen *kleine-* en *strandplevieren* te zijn en eenmaal zelfs een *bontbekje*. Dat laatste zat notabene in een veld wintertarwe. Op een enkele vierkante decimeters groot plekje, waar tot verdriet van de boer geen gewas was opgekomen. Naar zijn zeggen, omdat er in de afgelopen winter ganzen (waarschijnlijk *rietganzen*) hadden gegraasd. Waaruit dan maar weer eens blijkt dat de ene vogel de andere aan een broedgelegenheid kan helpen.

Maar helaas dus geen morinelleneieren in 1962. Misschien in een volgend jaar?

• *Het adres van de schrijver luidt: J. F. Sollie, Zoudenbalchstraat 14, Ens.*